

fælde, som gif ud paa Amtstuerne's Nedlæggelse. Ganste lignende Tilfælde kan jeg dog ikke indrømme, at det har været; thi, saa vidt jeg minde, har man dog i hvert Fald tidligere kunnet angive en noget større Beparelse. En saa ringe, saa aldeles forsvindende Beparelse som denne tror jeg ingensinde tidligere er forekommet, og at der, som der staar i Lovens Motiver, ikke i det foreliggende Tilfælde er saadanne særlige Forhold til Stede, som nødvendig kræve en Fravigelse af den Vej, Lovgivningsmagten i tidligere lignende Tilfælde er gaaet, kan jeg dog ikke anse for at være en tilstrækkelig Grund til nu at vedtage Loven. Det synes mig, at, naar man kommer til Erkjendelse af, at man i en vis Retning har feilet, saa maa man i Genhold til det gamle Ord: At feile er menneskeligt, søge at rette Feilen, og ikke derimod blive ved at fremture i Feilen; thi, som det samme Ord siger, hvis jeg skal gjengive det paa Dansk, som ikke lyder saa godt, det er jo djævelst.

Nielsen: Jeg havde ønsket at udtale mig om det foreliggende Lovforslag, men hvad jeg kunde have at sige, falder saa aldeles sammen med, hvad den sidste erede Laler har ytret, at jeg næsten blot ganste kunde henholde mig dertil. Idet jeg da gjør det, skal jeg dog bemærke, at jeg maa anse det for ønskeligt, at man vendte Forholdet eller Udtrykkene om, at man ikke støttede sig til det, man tidligere havde vedtaget, og jeg skal her navnlig fremhæve de Ord, som ogsaa den sidste erede Laler henholdt sig til: „at der ikke i det foreliggende Tilfælde er saadanne særlige Forhold til Stede, som nødvendig kræve at fravige den Vej, Lovgivningsmagten i tidligere lignende Tilfælde er gaaet.“ Jeg vilde vende det om, jeg vilde anse det for ønskeligt, at man ikke hævdede bestaaende Amtstuer, uden hvor der var saadanne Forhold til Stede, som nødvendig krævede at hæve dem, eller som særlig talte derfor. Det er jo ganste vist, at Opbeholdets Bestaaen knytter sig saa meget til Befolkningen og Befolkningens Behovsmæssighed, at man ikke bør undlade at tage Hensyn dertil, at man ikke bør paaføre den Byrde, uden at de nødvendiggjøres eller uden at der foreligger særlige Forhold, som i høj Grad opfordre dertil. De Wemper, som den sidste erede Laler fremhævede, ere ubetinget til Stede. Det vil være en Byrde for de ny oprettede Amtstuer at have Filialer, og det vil være en Byrde for Befolkningen gennem Filialen at skulle forhandle med den egentlige Amtstue. Regjeringen kan jo opstille saadanne Regler for Samvirket mellem Amtstuerne og Filialerne, at dette Forhold lettes betydeligt, men jeg maa komme tilbage til — og det er egentlig Kvintessentien af, hvad jeg vilde sige, — at, naar der ikke foreligger bestemte positive Grunde, som nødvendiggjøre eller i særlig Grad tale for at ophæve en bestaaende

Amtstue og navnlig, som det ogsaa er fremhævet, Beparelse's Hensyn, formener jeg, at man bør lade Amtstuerne bestaa. Den Omstændighed, som ogsaa er bleven nævnet, maa man virkelig heller ikke se bort fra, nemlig den Eventualitet for Tab for Statskassen, som kan opstaa ved en saadan Filialbestyrer. Uden at jeg vil kaste den fjerneste Skygge paa Retindigheden hos Embedsstanden eller disse Filialbestyrere, som komme til at høre til Embedsstanden til en vis Grad i alt Fald, er det jo ganste vist, og det knytter sig jo til den menneskelige Erfaring, at, stiller man en Mand paa et saa ringe økonomisk Standpunkt som det, Filialbestyrerne ville komme til at staa paa, med en Indtægt som her af 900 Rd. eller 1,800 Kr., hvad der jo lyder noget bedre, kan der dog lettere komme Forhold, hvor han kunde søres ind paa en Vej, som det vilde være meget lidet ønskeligt, at han skulde søres ind paa, og hvor Staten ikke vil kunne søge nogen Opreisning ved den Kaution, som kan fordres af en Embedsmand eller Funktionær, som er aflagt saaledes. Jeg vil derfor kun henstille til Ministerens eller Regjeringens Overveielse, om det ikke maatte anses for rigtigt i Stedet for i Fremtiden at se hen til, at man kun vil fravige den Vej, man er slaaet ind paa med Hensyn til Amtstuerne's Nedlæggelse, naar særlige Forhold ere tilstede, at man da ikke nedlægger Amtstuer, uden hvor der er aldeles særlige Forhold til Stede, som tale derfor.

Jessen: Jeg kan give de to høitærede Lalere, der have haft Ordet, fuldstændig Ret i deres Betragtning, men jeg tror, at Kronborg Amtstue har en anden Betydning end alle øvrige Amtstuer i Verden. Kronborg Amtstue (Stemmer: Det er Kallundborg Amtstue). Jeg beder om Forladelse!

Finantsministeren (Strup): Det erede 1ste kongevalgte Medlem (Andræ) har fuldstændig Ret i, at Loven af 2den Juli 1870 forudsætter, at der i ethvert enkelt Tilfælde skal finde en Undersøgelse Sted om, hvorvidt vedkommende ledigblevne Amtstue bør nedlægges eller ikke, og han har utvivlsomt ogsaa Ret i, at blandt de Hensyn, der maa tages, ogsaa er Hensynet til den Beparelse, som derved kan gjøres for Staten, men en saadan Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde har jo ogsaa hidtil fundet Sted, og, som det erede Medlem maa vide, med et forskjelligt Resultat i de forskjellige Tilfælde for Regjeringens Vedkommende og ogsaa for dette Things Vedkommende. Foruden de tre Amtstuer, med Hensyn til hvilke Undersøggelsen førte til, at Regjeringen foreslog deres Nedlæggelse, og at begge Rigsdagens Afdelinger sluttede sig dertil, er der jo blevet ledig endnu en fjerde Amtstue, hvor Resultatet er blevet ganste forskjelligt, idet Regjeringen ikke vilde foreslaa denne Amtstue nedlagt, hvortil dette Thing slut-